

مشخصات نویسندگان مقاله:

داریوش فروغی - دانشیار گروه حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی - واحد شهرکرد (نویسنده مسئول)

احمد سودانی - دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی - واحد شهرکرد

چکیده مقاله:

در دهه هشتاد میلادی با پیدایش نهضت مدیریت عمومی نوین به عنوان یک پارادایم اصلاح گرایانه در جهت اجرای هرچه بهتر وظایف واحدهای بخش عمومی برخی کشورها نظیر استرالیا و نیوزلند با تغییر نظام حسابداری خود به مدل شبه بازرگانی به عنوان کشورهای پیشرو در گزینش این تفکر، بستر و زیرساخت لازم را جهت برقراری مطلوب این حوزه مدیریت نوین فراهم آوردند. در این بین واحدهای بخش عمومی استرالیا و نیوزلند در راستای بکارگیری مدل حسابداری تعهدی اقدام به شناسایی و اندازه‌گیری دارایی‌ها و منابع تحت کنترل خود به واحد پولی نمودند. ناتوانی روش‌ها و رویه‌های فعلی حسابداری در برآورد و ارزش‌گذاری منابعی همچون آثار باستانی، تاریخی، هنری و... که به عنوان سمبل و نشانه‌های فرهنگی و تاریخی یک ملت بحساب آمده باعث گردیده که مقامات و مدیران این واحدها در تعیین ارزش پولی این دارایی‌های غیرمالی از روش‌های غیر متعارف و غیر قابل قبول از منظر حسابداری جهت برآورد آنها استفاده نموده که این امر انتقادهای بیشماری را بر ویژگی‌های کیفی گزارشات مالی این‌گونه واحدها وارد ساخته است؛ که سرانجام مقامات و مراجع استاندارددگذاری دو کشور را مجاب نمود، تا زمانی که اندازه‌گیری این دارایی‌ها با شواهد و مدارک قابل قبول و دارای پشتوانه انجام نگیرد شناسایی آنها تحت عنوان دارایی در متن گزارشات مالی از سوی واحدهای بخش عمومی منع شده و این واحدها فقط می‌توانند که ارزش پولی آنها و روش‌های ارزش‌گذاری و اندازه‌گیری به همراه دلایل افشاء در یادداشت‌های پیوست ارائه نمایند که این امر از سوی مخالفان نوعی عقب‌نشینی از بکارگیری کامل مدل گزارش‌گری شبه بازرگانی قلمداد می‌شود.

واژگان کلیدی:

ارزش‌گذاری، حسابداری تعهدی، دارایی‌های غیرمالی، مسئولیت پاسخگویی.